

Les flotes d'arrossegament temen una aturada al setembre per falta de dies de pesca

Les confraries de pescadors de la costa de l'Ebre denuncien la incertesa amb la qual els toca treballar

L'Ametlla de Mar Dani Camacho

La polèmica va estar servida al mes de desembre de l'any passat quan la Unió Europea va proposar reduir els dies de la pesca d'arrossegament a vint-i-set jornades anuals. Després de diverses trobades i reunions, els ministres van acordar que amb algunes mesures compensatòries se podrien augmentar els dies permesos per a sortir a la mar. Llavors, des del territori ja es va rebutjar l'acord, i ara, en el primer any d'aplicació, les confraries de pescadors ebrencs critiquen la incertesa amb la qual viuen les embarcacions. Enguany, aplicant alguns canvis a les embarcacions, podran sortir entre 120 i 130 dies.

A l'Ametlla de Mar, la veda de dos mesos va començar al maig i a la Ràpita s'aturaran els mesos de juliol i agost. Els dies permesos per a sortir a pescar, en tots dos casos, se'ls poden acabar al setembre. Això vol dir que, si no es donen més jornades, les barques de bou quedaran amarrades per haver assolit el màxim de jornades permeses. **"És un problema molt greu. Què farem amb les barques amarrades? Què farem amb els nostres mariners?"**, se pregunta Miquel Brull, president de la Confraria de Pescadors de l'Ametlla de Mar, que compta amb 17 embarcacions d'este tipus.

La condició per a poder guanyar dies per a sortir a la mar va ser incloure canvis a les barques. **"Des de l'1 de juny ja portem la malla del 45, una de les mesures obliga-**

Un pescador replega una xarxa en una embarcació del sector de l'arrossegament al port de la Ràpita. /ARXIU

tories per a poder tindre els 120 dies. Ara mateix, hi ha embarcacions que afronten la veda de juliol i agost, però al setembre podrien quedar-se sense jornades assignades", explica Joan Balagué, secretari de la Confraria de Pescadors Verge del Carme de la Ràpita.

Des de la Confraria volen recuperar els 180 dies de mitjana en què han pogut sortir les barques: **"Estos cinquanta dies de diferència són la nostra preocupació"**, assegura Balagué. De fet, poder sortir a la mar 120 dies a l'any, significa que tenen permès treballar menys de la mitat dels dies laborables: **"Estar aturats mig any significa un problema d'economia per a les**

empreses i també per a la confraria, ja que no tindria ingressos suficients per a poder mantindre l'activitat".

Les confraries volen recuperar els 180 dies de mitjana en què han sortit les barques

Des de l'Ametlla de Mar, el president de la confraria, Miquel Brull, també denuncia els efectes socials i econòmics que això podria tindre: **"Si no podem sortir a pescar, no pesquem, hem de fer EROs o posar la gent a l'atur, i la gent vol**

tranquil·litat". Afegix que això afecta no només els mariners, sinó les seues famílies i l'economia de les localitats costaneres. Per això demana una millor planificació per part de les administracions.

Al mes d'octubre s'activarà el mecanisme d'optimització, on l'Estat podrà repartir les jornades sobrants, per això Balagué confia que **"hi haurà dies per a tothom"**. Tot i això, preocupa l'impàs entre que s'esgoten les jornades i s'activa este mecanisme. Amb tot, tant des de la Ràpita com des de l'Ametlla de Mar coincideixen en la necessitat d'una gestió més àgil per a evitar una parada forçada de la flota en ple setembre. ■